75 pokib
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 74125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 232. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 14-го ГРУДНЯ (DECEMBER) 1968 No. 232. VOL. LXXV

— КОРОТКІ ВІСТІ —

П'ятниця, 13 грудня 1968

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН НЕ ПЛЯНУВАВ найменувати на головного суддю Найвищого Суду ЗСА Артура Дж. Голдберґа, як про це недавно говорив сенатор республіканець Стром Тирмонд із Південної Каролайни. Тирмонд твердив, що Джансон плянував найменувати Голдберґа, і Сенат на додатковій сесії мав би був затвердити цю номінацію. Провідник демократичної більшости в Сенаті сенатор Майк Менсфілд із Монтани заявив, що він нічого не чув про пляни Джансона, який не думав про номінацію Ґолдберґа, бо інакше був би з ним, Менсфілдом, мусів про це конферувати.

В УРЯДІ НІКСОНА НЕМАЄ НІ ОДНОГО НЕГРА, але Ніксон заявив, що теперішній посадник столиці Вашинґтону, негр Волтер Вашинґтон, залишиться на цьому самому пості і під час його республіканської президентури. Посадник Вашинґтону Волтер Вашинґтон під час виборчої кампанії виступав проти Ніксона і Еґню за те, що вони звали столицю „містом злочинів". Деякі республіканці домагалися, щоб Ніксон не йменував Вашинґтона посадником столиці. Але й білі й чорні, республіканці й демократи хвалили теперішнього мейора демократа, і Ніксон заявив, що він залишить його на теперішньому становищі.

УРЯДОВА КОМІСІЯ ПРОПОНУЄ ЗБІЛЬШИТИ платні членам Конґресу, Президентського кабінету та Найвищого Суду ЗСА. Конґресмени й сенатори мали б мати річну платню з 30,000 до 50,000 дол., члени Кабінету з 35,000 до 60,000 дол., члени Найвищого Суду з 39.500 до 65,000 дол. Головний суддя цього Суду з 40,000 до 67,000 дол. Ця Комісія плянує, щоб Конґрес збільшив платню Президентові з 100,000 до 200,000 дол. Президент Джансон може змінити пропозиції Комісії, або їх затвердити та вставити відповідні суми у федеральний бюджет. Коли ані Палата ні Сенат не протестують, то внесок Президента стає законом 30 днів після внесення.

НАУКОВЦІ ВДОВОЛЕНІ З ПЕРШИХ обсервацій зір в космосі за допомогою Літаючої Астрономічної Обсерваторії, яку випущено в космос в суботу 7-го грудня. Ця Літаюча Обсерваторія має цілу групу телескопів, які почали діяти аж 11-го грудня. Астрономи вперше могли побачити ті зорі, яких не видко було з Землі, бо заслоняла атмосфера, яка не перепускає ультрафіолетових променів. Літаюча Обсерваторія кружляє довкола Землі на висоті 480-ох миль понад атмосферою Землі. Представник Комісії Адміністрації сказав: „Вперше вдалося нам дістати дані про ультрафіолетове проміння з нових зір".

АЖ ТЕПЕР ПОДАЛИ ТОЧНИЙ УРЯДОВИЙ вислід президентських виборів, що відбулися 5-го листопада. Всіх голосів було рекордове число 73,186,819; з того Ніксон дістав 33.40 відсотка — 31,770,237, Гомфрі 42.72 відсотка — 31,270,533 голоси, а Воллес 13.53 відсотка — 9,906,141. Управнених до голосування цього року було 121,500,000, а голосували 73,186,819, що становить тільки 60.2 відсотка всіх виборців. Ніксон дістав 499,704 голоси більше як Гомфрі. Ніксон здобув 302 електорські голоси, Гомфрі — 191, а Воллес — 45. Електори віддадуть свої голоси 16-го грудня в столицях своїх стейтів, а спільна сесія Конґресу 6-го січня порахує віддані голоси.

У СВІТІ

АМЕРИКАНСЬКІ ПОЛОНЕНІ В ПІВНІЧНОМУ В'ЄТНАМІ ЗМОЖУТЬ дістати різдвяні картки й дарунки. В минулому році всі такі посилки вернулися, бо комуністи не доручили їх полоненим. Два дні тому голова північно - в'єтнамської делеґації на Паризьку конференцію Хуан Туі переслав листа голові американської делеґації Авереллові Гарримaнові з повідомленням, що уряд Північного В'єтнаму, керуючись гуманітарними засадами, дозволив американським полоненим прийняти різдвяні дарунки. Тими дарунками можуть бути тільки незнищильні харчі, ліки, одяги не вище 6 фунтів на чоловіка та персональні дрібнички. ЗСА рахують, що 836 військовиків є в полоні, а дальших 879 занотовані, як „пропавші в дії".

ДЕРЖАВНИЙ АПАРАТ У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ ОХОПЛЮЄ 73.3% всього населення тієї країни. Тільки несповна 27% населення живе в областях, насичених партизанами, тероризованих ними та експлуатованих для цілей комуністичного підпілля, себто В'єтконґу. Ствердила це спеціяльна Комісія З'єднаних Стейтів, яка перевіряла, які поступи зробила так звана пацифікаційна акція в Південному В'єтнамі.

ПРЕМ'ЄР ПІВНІЧНОЇ ІРЛЯНДІЇ ЗВІЛЬНИВ міністра внутрішніх справ за надто самостійницькі та непримирливі погляди того міністра. Прем'єр капітан Теренс О'Нілл звернув увагу міністрові внутрішніх справ, отже також поліції, Вілліямові Крейгові, що погляд Крейґа, наче Північна Ірляндія, популярно звана Ульстером, може „існувати самостійно" — перечить принциповій політиці уряду: залишатися в Британському Коммонвелті. Наступником Крейґа став поміркований Вілліям Лонґ.

НА ЗАЛЮ ШВАЙЦАРСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ ВДЕРЛАСЯ група довговолосих юнаків, які вимагали, щоб частину кантону Берно, звану Юрою, замешкалу швайцарцями, що говорять по-французьки, перетворити в окремий кантон, відділивши від частини, де говорять по-німецьки. Для розгляду цієї справи швайцарський парлямент створив був уже окрему комісію. Самі посли швайцарського парляменту кинулись проти демонстрантів і викинули їх з залі.

ЯПОНСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ЕЙСАКУ САТО ВИГОЛОСИВ в парляменті велику промову, в якій на перше місце поставив справу повернення під японську суверенність островів Ріюку, які перебувають під американською адміністрацією. Він звернув увагу також на конечність повороту до Японії південних островів Курільського архіпелягу, що його Совєтський Союз окупував на основі Ялтинського договору. Названий японський прем'єр запевнив, що Японія надалі зберігатиме союз з ЗСА і що японський уряд співпрацюватиме льояльно з урядом Ричарда Ніксона.

Члени Кабінету новообраного президента Ніксона

Нововибраний президент і нововибраний віце-президент на цій фотографії разом із членами нового Кабінету. В першому ряді зліва: секретар скарбу Дейвід М. Кеннеді, секретар оборони Мелвін Р. Лерд, віце-президент Спіро Еґню, президент Ричард М. Ніксон, секретар транспорту Джан Волпі, директор бюджету Роберт Мейо, секретар здоров'я, освіти й добробуту Роберт Г. Фінч; другий ряд зліва: державний секретар Вілліям П. Роджерс, головний поштмайстер Вінтон М. Блавнт, головний прокуратор Джан Н. Мітчелл, секретар торгівлі Моріс Стенс, секретар мешканевих і міських справ Джордж Ромні, секретар рільництва Кліффорд Гардін, секретар праці Джордж Шульц, секретар внутрішніх справ Волтер Дж. Гіккел.

Джансон і Ніксон перевели нову довгу нараду

Вашинґтон. — Новообраний президент Ричард Ніксон прибув в минулий четвер з дружиною і старшою дочкою Трицією до Білого Дому, на запрошення Джансона, й вони перевели удвійку близько дві години на нараді про В'єтнам ,ситуацію на Близькому Сході „й інші світові проблеми", як також про звернення президента Джансона Про Стан Унії й прелімінар бюджету, що його має зголосити до Конґресу ще президент Джансон. Коли журналісти запитали пресового секретаря Білого Дому Джорджа Кристіяна, чи на тій нараді говорилось про конференцію „на вершинах", себто про зустріч президента Джансона з совєтським прем'єром Косиґіним у зв'язку з совєтською пропозицією, щоб розпочати переговори про редукцію атомового зброєння, названий пресовий речник відповів, що йому про це „нічого не відомо". За газетними вістками, президент Джансон радий був знову зустрінутись з Косиґіним, але запляновану вже таку зустріч не відбулася внаслідку совєтської інвазії до Чехо-Словаччини, а пізніше, під час і після виборів президент Л. Б. Джансон не може приймати ніяких зобов'язань, які простягались би також на урядування наступного президента — без згоди цього останнього. Під час наради Джансона і Ніксона — молодша дочка Джансона Люсі Нуджент показувала пані Ніксон і її дочці Білий Дім. В тому самому дні Ніксон перевів у Вашинґтоні нараду з новопризначеними членами його кабінету. Пресовий секретар Ніксона Роналд Зіґлер повідомив, що „трохи пізніше" буде проголошене призначення нового амбасадора ЗСА до Об'єднаних Націй, але можна вже тепер сказати, що тією людиною буде демократ. За газетними твердженнями, Ніксон запропонував був те становище своєму суперникові з останніх президентських виборів віце-президентові Гюбертові Гомфрі, але той відмовився. Також відмовився кандидат на президента демократижний сенатор Юджин МекКарті і не відомо ще, чи прийняв ту пропозицію шваґер братів Кеннеді, амбасадор ЗСА у Парижі Сарджент Шрайвер. Призначений на нового державного секретаря Вілліям Роджерс відвідав кілька днів тому кол. през. Д. Д. Айзенгавера в шпиталі у Вашинґтоні й відбув з ним довшу нараду. Президент Джансон заявив, що всі члени його уряду і він сам стоять до диспозиції новопризначеним членам уряду Ніксона задля передачі функції без найменшої шкоди для державних справ.

Конґрес схвалює склад Ніксонового кабінету

Вашинґтон. — Представники обох Палат Конґресу виявили вдоволення з кабінету новообраного президента Ричарда Ніксона, про склад якого він повідомив американський нарід 11-го грудня. В демократичних конґресових колах вдоволені з того, що Ніксон наменував на два найважливіші пости Вілліяма П. Роджерса — на становище державного секретаря, і Мелвіна Р. Лерда на пост секретаря оборони. В конґресових колах сподіваються, що в 91-му Конґресі буде краща співпраця з державним секретарем, ніж була в 90-му Конґресі, коли були часто розходження між Діном Раском та між Сенатською Комісією Закордонних Справ. Сенатор демократ зі стейту Мейн Едмунд С. Москі, який кандидував на пост віце-президента, сказав, що Ніксон „вибрав компетентних людей, які вже виявили свою здібність в різних напрямках". Та сенатор Москі додав, парафразуючи покійного президента Кеннеді, який вперше побачив був свого небожа: „Він виглядає на доброго хлопчика, але більше дізнаємося пізніше". Голова Сенатської Комісії Закордонних Справ сенатор Дж. В. Фулбрайт має зачати свою співпрацю з новонайменованим державним секретарем тим, що перешле йому резолюцію про те, що Сенат повинен мати голос у вирішуванні проблем закордонної політики. Сподіваються в Конґресі, що новий секретар оборони Лерд ближче співпрацюватиме з Конґресом, як дотеперішні секретарі оборони, головним чином, як Роберт Мек Намара. Демократична більшість в Конґресі заявляє, що вона „не хоче почати свою працю в 91-му Конґресі як партія, яка тільки критикує".

Комуністи приготовляють нову офензиву у В'єтнамі

Сайґон. — Американські військові кола стверджують на основі схоплених комуністичних документів, зізнань полонених та повідомлень від комуністичних втікачів, що Північний В'єтнам і В'єтконґ стягають свої збройні сили в околиці Сайґону й інших більших міст Південного В'єтнаму та готовляться до нової, великої офензиви. Це була б уже четверта така офензива в цьому році, — всі три попередні скінчилися величезними людськими втратами комуністів без ніяких їх стратегічних ані політичних успіхів. Головний командант американського війська у В'єтнамі генерал Крейтон Абрамс висловив здогад, що комуністична офензива розпічнеться в найближчих днях і буде тривати до Різдва, коли-то з днем 24-го грудня буде проголошене коротке перемир'я. Ген. Крейтон не має найменшого сумніву, що комуністи знову не матимуть ніякого успіху. Всі американські й південно-в'єтнамські війська та південно-в'єтнамська поліція поставлені в стан високої готовости. За американськими даними — у Південному В'єтнамі знаходиться тепер 80.00 — 90.000 північно-в'єтнамського реґулярного війська, 30.000 — 40.000 у „безпечній смузі" в сусідній Камбоджі, 40.00 — 50.000 повстанського війська (В'єтконґу" і додаткових 60.000 до 70.000 місцевих комуністичних аґентів. Ген. Абрамс заявив, що покищо не може бути мови про відкликання будь-яких з'єднань з 540.000-ої американської армії у Південному В'єтнамі. Південно-в'єтнамська армія у нараховує кругло 800.000 вояків.

Ніксон вислухає звіт Скрентона

Ню Йорк. — Кол. пенсильвенійський губернатор Вілліям Скрентон, який їздив, як особистий делеґат Ричарда Ніксона, до столиць 5-ох близько-східніх держав задля перевірення шансів ізраїльсько-арабського замирення, вернувся до ЗСА і на п'ятницю 13-го грудня мав визначену нараду з Ніксоном. Скрентон заявив журналістам, що „всі народи Близького Сходу заінтересовані в мирі" та що вони навіть „готові говорити про умови". Однак з інших повідомлень відомо, що Єгипет надалі відмовляється безпосередньо переговорювати з Ізраїлем та що за першу передумову будь-якого порозуміння за посередництвом ЗСА чи Об'єднаних Націй ставить — відкликання ізраїльських військ з окупованих Ізраїлем арабських земель, на що Ізраїль не погоджується.

Фахівці стверджують, що в копальнях нема належної безпеки для здоров'я вуглекопів

Вашинґтон. — Тут відбулися одноденні наради конференції в справі безпеки вуглекопів, під час яких стверджено, що в копальнях немає належної безпеки для тих, що працюють глибоко під землею. Ця Конференція спричинена цією катастрофою, яка сталася в копальні вугілля в Західній Вірджінії, в якій згинули 78 вуглекопів. Конференція відбулася в приміщеннях Департаменту Внутрішніх Справ, і в ній взяли участь 300 осіб урядників та представників копальняного промислу. Секретар внутрішніх Справ Стюарт Л. Юдолл сподівається, що вдасться в Конґресі схвалити новий закон, згідно з яким мусить бути більше безпеки для здоров'я вуглекопів. Юдолл сподівається, що новий секретар внутрішніх справ, Волтер Дж. Гіккел підтримає цей проєкт, що його внесуть від демократичного Уряду.

Число безробітних в листопаді було найменше в останніх 15-ох роках

Вашинґтон. — Статистичне бюро Департаменту Праці стверджує, що в листопаді ц. р. число затруднених збільшилося на 250,000 і становило 76,600,000, а число безробітних виносило тільки 3.3 відсотка всіх робітних сил, на 0,3 відсотка менше, як в жовтні ц. р. Відсоток безробітних в листопаді ц. р. був найменший в останніх 15-ох роках. Представники Уряду гадають, що оцей низький відсоток безробітних та інші економічні показники свідчать про це, що треба буде збільшений прибутковий податок (10 відсотковий надподаток) продовжити поза 30-го червня 1969 року. Президент Джансон покищо не рішився, чи пропонувати скасувати цей податок в бюджеті на 1970-ий рік. Між дорослими відсоток безробітних виносить тільки два відсотки, але відсоток між працівниками нижче 20-ох років становить аж 12.2 відсотка. Та все таки економіка виявляє деякий сповільнений темп свого збільшення, хоч видатки на нові будови та на закуп нових товарів збільшуються швидшим темпом, як передбачалося.

ТИЖНЕВИК „ГОМІН УКРАЇНИ" В ТОРОНТІ ВІДЗНАЧАЄ СВОЄ ДВАДЦЯТИРІЧЧЯ

Торонто. — В неділю 15 грудня ц. р. сповняється двадцять років з дня виходу першого числа суспільно-політичного тижневика „Гомін України", органу націоналістичної організації Ліґа Визволення України, що почав виходити 15 грудня 1948 року. Від самого початку свого існування „Гомін України" стояв на виразних національних позиціях, активно відгукуючись на всі події і явища не тільки в житті української громади в Канаді, але також в ЗСА та інших країнах українського поселення. Зокрема непримиренну позицію займав „Гомін України" у відношенні до російського імперіялізму в його комуністичному вигляді. В склад редакції „Гомону України" входять тепер В. Солонинка, О. Матла і д-р Б. Стебельський. Довголітнім головним директором видавництва цього тижневика, яке розгортає широко також видавничо-книжкову діяльність, був до недавна І. Бойко ,тепер дирекцію очолює д-р О. Кушнір. Ювілей „Гомону України" відзначено 1 грудня ц.р. ювілейною зустріччю членів дирекції і редакції тижневика з українським громадянством Монтреалю. В суботу 21 грудня відбудеться подібна зустріч з вечерею і „живою газетою" молодих авторів у Торонті.

Приєднуючись до численних привітань з нагоди двадцятиріччя „Гомону України", і доцінюючи працю й досягнення цього пресового органу у великому гурті українських часописів і журналів на еміґрації, редакція „Свободи" складає щирі побажання дальших успіхів у праці Редакції „Гомону України" і Керівництву його Видавництва.

„Едмонтон Джорнел" про патріотичну українську демонстрацію

Едмонтон. — Канадійський щоденник "Edmonton Journal" з 4-го грудня на 3-й сторінці опублікував інфомацію під наг. „Патріоти України спалили червоний прапор". „Російський прапорспалено перед готелем у центрі міста, на знак протесту проти перебування в Едмонтоні представника Російської Православної Церкви". У тій демонстрації, розповідає газета, взяли участь яких 100 осіб, переважно членів Канадійської Ліґи Визволення України, котрих в Едмонтоні є понад 300. В той час у готелі „Мідтавнер Мотор" відбувався бенкет з участю 150 осіб на пошану митрополита Київського Філарета, представника Русскої Православної Церкви". Речник демонстрантів, однак, заявив, що вони протестують не персонально супроти Філарета, а тому, що він репрезентує російський комуністичний уряд, який зліквідував Українську Церкву. Керівник едмонтонського Відділу ЛВУкраїни М. Сусь заявив, що демонстранти протестують також проти окупації Росією України, що сталась 50 років тому, як також Чехо-Словаччини та ліквідації московським комуністичним режимом Української Православної Церкви. „Російський прапор ми спалили, як символ тиранії".

ПОМЕР МИКОЛА ФЕНЧИНСЬКИЙ

Перт Амбой. — В п'ятницю 13 грудня ц. р. о год. 6-ій ранку помер тут в шпиталі кол. старшина Української Галицької Армії, учасник Визвольних Змагань, в'язень польських тюрем, секретар „Січей" і перший секретар ОДВУ Микола Фенчинський. Народжений 20 травня 1899 р. в Дунаєві, пов. Перемишляни. Покійний був одним із найстарших членів УНСоюзу, член 353 Відділу в Ню Бронсвіку.

Ювілейний бенкет Окружного Комітету Відділів УНС для відзначення 75-річчя „Свободи" не відбудеться

Ню Йорк. — З Окружного Комітету Відділів Українського Народного Союзу Метрополітальної Округи Ню Йорку повідомляють, що заповіджений на 14 грудня ц. р. Ювілейний бенкет для відзначення 75-ліття „Свободи" та 35-ліття „Українського Тижневика" не відбудеться з незалежних від Комітету причин, головно з огляду на епідемію взійської інфлюенци (Гонґ Конґ 1968), яка поширюється вже також в нюйоркській метрополітальній окрузі. 75-ліття „Свободи" буде відзначене в Ню Йорку одночасно із 75-літтям Українського Народного Союзу в лютому 1969 року.

Євген Репета з Дітройту обняв пост обласного організатора УНСоюзу

Євген Репета

Джерзі Ситі. — З головної канцелярії Українського Народного Союзу повідомляють, що з днем 1-го грудня 1967 року відомий на терені Дітройту громадський діяч Євген Репета обняв пост обласного організатора УНСоюзу в західно-осередніх стейтах. Народжений в 1927 році в Мозолівці, підгаєцького повіту, Євген Репета здобув початкову освіту в родинному селі, а середню розпочав у Бережанах й покінчив матурою в Берхтесґадені. До ЗСА прибув у 1949 році, після чого студіював на Торговельному Інституті в Дітройті, осягнувши ступінь бакаляврa торговельних наук. Від 1959 року працював у життєво-забезпеченевій установі National Life and Accident Insurance Co., де здобув великий теоретичний та практичний досвід у ділянці життєвого забезпечення. Поза професійною працею п. Репета присвячує чимало часу громадські праці у виховній та культурно-мистецькій ділянках. Під цю пору п. Репета проходить в головній канцелярії УНСоюзу додатковий вишкіл в ділянці братського життєвого забезпечення та познайомлюється з діловодством УНСоюзу.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 9118.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Новий Уряд

Ричард Ніксон зробив багатьом газетним коментаторам подібну несподіванку листою членів свого першого Уряду, як її зробив був на конвенції в Маямі Біч, обравши мало відомого мерилендського губернатора Спіра Еґню на віце - президента. При виборі членів свого кабінету Ніксон керувався тим самим принципом: не задля зовнішнього ефекту, не задля „балянсування" партійно - політичних сил, а в ім'я доцільности, за персональними вартостями людини і корисности праці кожного на даному становищі, під його, президента проводом.

Тому в новому американському Уряді нема блискучих імен і нема осіб з яскравою політичною маркою. Тільки для вужчого кола знавців пребагатого резервуару американських фахівців з різних ділянок державного життя, проголошені Ніксоном прізвища мають сутній зміст. Зрештою, часописні коментатори довідуються про їхні високі кваліфікації із гарячково перевірюваних їхніх життєписів та подорбиць їхньої кар'єри. Ось, наприклад, про кваліфікацію кол. генерального прокуратора з Уряду Д. Д. Айзенгавера Вілляма Роджерса на керівника закордонної політики може свідчити такий цікавий епізод: у 1958 р. Віллям Роджерс виголосив у Чикаґо промову, в якій ствердив, що підступне арештування мо́скалями мадярського прем'єра Імре Надя в 1956 році, вивезення його до СССР і розстріляння, є доказом, що Совєтський Союз не бажає собі мирного співіснування з Заходом. Та заввага Роджерса страшенне вколола кремлівських володарів, і Андрей Громико зареаґував на неї лайкою.

Також мало, може, відомий загалові конґресмен із Вискансину Мелвін Лерд, що став новим секретарем оборони, добре відомий Конґресові й Пентаґонові з свого критичного становища супроти методи слухати у військових справах радше цивільних дорадників, а не професійних військовиків, — методи, яка стала одною з головних причин злощасного ходу В'єтнамської війни. Зрештою, Пентаґон — це не тільки збройні сили. Це також найбільший в Америці підприємець з найбільшими замовленнями для промислу, це також хлібодавець для 27.000 осіб, що працюють тільки в одному будинку Пентаґону у Вашинґтоні, не рахуючи всіх заморських баз.

Ніксон пляново представив щойно цілий свій уряд, а не проголошував, як це робили його попередники, окремих прізвищ членів нового Уряду. Він хотів цим підкреслити, що Уряд — це одностайний гурт, який працюватиме гармонійно, як добре зібрана і зіграна дружина. Деякі коментатори невдоволені, що між членами Уряду нема, наприклад, губернатора Нелсона Рокефеллера, чи декого з відомих демократів, що нема в Уряді ніодного мурина та ніодної жінки. Ніксон відкинув „механічний" добір членів Уряду, щоб неначе задовольнити всі раси, партії, групи, верстви. Він запросив до свого Уряду людей, які не будуть тільки притакувати йому, але й напевно не будуть робити йому наперекір, не будуть робити власної політики, бо тільки він є конституційно відповідальний. Нічого дивуватись, що Ніксон прийняв до свого уряду людей, що їх персональну льояльність він випробував в ході своєї довгої політичної кар'єри й адвокатської практики.

Свою пошану для інтелектуалів Ніксон доказав тим, що на найближчих дорадників в справах закордонної політики, фінансів і науки запросив професорів університету Генрі Кіссінґера, Пола МекКрекена й д-ра Лі ДюБриджа, а двох дальших професорів запросив на секретарів праці і рільництва, Джорджа Шулца й Кліффорда Гардина. Але, очевидно, він не просив до співпраці нікого з ворожих йому ліберальних інтелектуалів з „нової лівиці". Для справ фінансів і торгівлі він запросив фахових економістів - фінансистів Дейвіда Кеннеді з Чикаґа й Моріса Стенса з Ню Йорку, колишнього директора бюджету. Між членами його Уряду є три губернатори, між ними два зі стейтів, які голосували за Гюберта Гомфрі, є теж в уряді заступник Каліфорнійського губернатора Роберт Фінч, близький співробітник Ніксона з його виборчих кампаній.

Закиди, що Ніксон не запросив до кабінету нікого з демократів не дуже правильні, бо його дорадником для міських справ став демократ Даніел Патрік Мойніген, пост амбасадора в Об'єднаних Націях запропонував шваґрові пок. Джана Кеннеді Сарджентові Шрайверові. Ніксон доказав, що він не рахувався з „порадами" непрошених газетних дорадників, тільки власним осудом. Тому треба ставитися з найбільшим довір'ям до нового Уряду, що його обрав собі й представив народові новообраний Президент.

Богдан Галайчук

СВЯТКУЄМО РІК ПРАВ ЛЮДИНИ...

Буенос Айрес. — 10 грудня преса всього світу була переповнена с в я точними фразами: величатимемо 20-річчя проголошення Декляраціі Прав Людини; будемо пригадувати, який велетенський поступ зробило людство у тому дні.

Ми, українці, все одно чи живемо по цей чи по той бік залізної занавіси, ставилися до відзначування цього дня з більш поміркованим ентузіязмом. За пів сторіччя від першого большевицького наїзду, не мали ми доказів потоптання прав людини в такій документарній, переконливій і навіть у правничій формі зредаґованих, як ті, що наспіли під кінець минулого року. У першій хвилині могло здаватися, що може ми перебільшуємо їх вагу, тому що ті документи написані нашими земляками та перепоєні палким українським патріотизмом; що саме за патріотизм, за самостійництво, наші земляки наразилися на переслідування, у яких російсько - большевицький режим дав незаперечний доказ, що значить для нього і Декляраціа, і дальші документи, присвячені охороні прав людини. Та могутній відгук світової преси ствердив недвозначно, що наша оцінка зовсім не була перебільшена.

Тому було нормально, що українці з вільного світу видвигнули о б в инувачення, зредаґовані їхніми геройськими земляками за кільчастими дротами таборів Мордовії перед, здавалось би, найвищим, найкомпетентнішим форумом: перед Конференцією для Охорони Прав Людини, що її скликали були Об'єднані Нації до Тегерану на 22 квітня ювілейного року. І було нормальне обурення, що в Тегерані не посаджено Москви на лаву обвинувачених і що саме навпаки: голова совєтської делеґації вигідно сидів на прокураторському ф о телі, обвинувачуючи увесь демократичний світ, від Америки до Ізраїлю.

Для українського громадянства, яке мало нагоду слідкувати за справою завдяки широким звідомленням на сторінках „Свободи". Тегеранська конференція творила цікавий семінар, що дав нагоду виробити собі уяву про суть міжнародно-правного ладу; опінію спокійну, об'єктивну, далеку від плитенького, сантиментального славословія, яким переповнена світова преса у день 10 грудня. Але було б бажане, щоб та опінія була таки вповні зрівноважена, щоб українець, який живе у вільному світі, не попадав теж в другий екстрем, який можна помітити серед крайньої правиці, зокрема американської, себто у цинічну погорду для м і ж н ародного права та зокрема для міжнародної охорони прав людини.

Охорона прав людини вимагає, перше, переліку тих прав, і друге, правних санкцій на випадок їхнього порушення. Наприклад, коли йдеться про Америку, права громадян з'ясовані у 10-ох перших поправках до Конституції. Ті права є дійсні, не „паперові" тому, що коли порушити якесь з них, покривджений може внести відклик до судді, який накаже привернути йому користування порушеним правом. Та ніякої аналогічної процедури немає у міжнародній охороні прав людини. Загальна Декляраціа дала, тому 20 років, перелік прав людини, зредаґований з перспективи половини 20-го сторіччя тому, самозрозуміло, куди більш вичерпний як Вірджінська д е к л ярація (перший у світі документ того роду) чи 10 перших поправок до американської федеральної К о н ституції. Редаґуючи її, панувала віра, що на сторожі тих людських прав будуть п о с т авлені ефективні санкції у недалекому майбутньому, у Пакті Людських Прав.

Та не так склалось, як бажалось. Щойно у 1966-му році прийнято той Пакт, точніше: не один, а два, окремий для г р о м адянських і політичних прав, окремий для економічних, соціяльних та культурних. Перші три частини Пакту Громадянських і Політичних Прав, статті 1 до 27, дають перелік поодиноких прав, куди більш детальний, ніж Загальна Декляраціа. Четверта частина, статті 28 до 45, присвячені органові ОН, що має займатися тією справою, тобто Комітетові Прав Людини. З них найбільш суттєва — не лише для тієї частини, але й для цілого пакту, для цілої системи охорони прав людини — 4- стаття, яка постановляє: „... Кожна держава, що підписала цей Пакт, зможе заявити у кожний момент, що визнає концепцію Комітету Людських Прав, приймати й розглядати скарги однієї з держав - сиґнатарів Пакту, що, мовляв, інша держава - сиґнатар не виконує зобов'язань, які накладає той Пакт". Може теж підписати т. зв. факультативний протокол, на основі якого погоджується приймати навіть обвинувачення о д и н иць, своїх громадян.

Може, але не мусить; годі уявити собі, щоб, наприклад, СССР погодився приймати такі обвинувачення від своїх громадян чи від посторонніх держав. А без такого добровільного зобов'язання немає ніякої змоги змусити державу, щоб виконала постанови Пакту. Пакт Громадянських і Політичних Прав залишається, практично, звичайною колекцією моральних максим, не різниться зі стисло правного погляду від Загальної Декляраціі, прийнятої тому 20 років.

З морального погляду, „пам'ятай день святий святити" є нормою не менш обов'язковою як „не кради". Але та остання є теж правною нормою, коли перша залишилася виключно моральною. За порушення першої норми, людина відповідає тільки перед власним сумлінням, за другу перед судом. Тобто, різниця в тому, що лише правна норма є вимагальна, не моральна; що лише за порушення правної норми можна потягати до відповідальности, не за порушення моральної.

Тому, на нашу думку, міжнародним нормам про охорону людських прав бракує мінімум юридичности, вони скоріше моральні, ніж правні. Та думка прийшла нам на сесії Комісії Людських Прав Конференції „Асоціяції Міжнародного Права", що відбулася в Буенос Айресі продовж останнього тижня серпня цього року (гляди „Свобода" з 2 жовтня) і ми з'ясували її на тій трибуні, а тепер опрацьовуємо її подрібно, для книжки, що незабаром появиться*. Йдеться про дуже суттєве розрізнення, і то не лише теоретичне. Заки нарікати, що міжнародне право ні к чорту не ґодиться, бо годі притягнути до відповідальности СССР за порушення деяких конкретних правних норм (що було широко з'ясоване в українських меморіялах, предложених у Тегерані), треба спитати, чи йдеться тут про справжні правні норми. Чи ті норми не залишилися нормальними нормами, зродженими у християнському західньому лоні і згодом були прийняті також незахідніми демократичними країнами; і чи вони не залишилися чужими тій моралі; що її Московське Царство перейняло у спадщині по Золотій Орді, і що її плекає досьогодні.

Але вслід за тим треба також спитати себе, чи в день 10 грудня не було надто багато галасу знечев'я, чи справді трапилася аж така велика історична подія тому 20 років, або хоча б пізніше, тому 2 роки, тобто у хвилині прийняття обох Пактів Людських Прав. Треба відповісти на ті два питання, заки висловлювати погорду для міжнародного права за те, що воно не вспіло запевнити ефективної охорони прав людини.

Бо коли ні, це значило б, стільки, що, наприклад, погорджувати медициною тому, що вона не зуміла до сьогодні винайти радикального лікування пістряка, це означало б забути глибокий змисл народної приповідки: „вище себе не скочиш". Американський інтернаціоналіст Німаєр написав незвичайно глибоку книжку під наголовком „Право без сили"; про яке саме право йдеться, зайво було б пояснювати. До речі, Німаєр не відкрив Америки, лише чітко з'ясував правду, яка була здавна відома, і яка, до речі, не відбирала міжнародному праву його скромної ефективности. Справа в тому, що в минулому уряди шанували міжнародне право не страха ради, а в ім'я етичних засад, притаманних західній культурі; осуд прилюдної опінії творив з а д о вільну санкцію у часі, коли першу скрипку в світі відігравали держави, де преса здавен

(Закінчення на стор. 3-ій)

О. Зінкевич

УКРАЇНЦІ В МЕХІКО

У нас дуже мало відомо про українців в Мехіко. Хоч можна було дивуватись: чому б їх там не було, коли вони є навіть в Парагваю чи в Чіле?

Щоб розшукати українців в Мехіко, ми в першу чергу звернулись до редакції „Свободи". І справді: ми дістали адресу української родини в столиці республіки — Мехіко Ситі.

Якраз там, у тієї української родини, ми почали наше перебування в Мехіко в часі XIX-ої Олімпіяди. Сьогодні у нас вже немає сумніву, що без цієї української родини, без їхньої допомоги, нам було б неможливо й половини зробити того, що ми зробили з рамени Українського Олімпійського Комітету в екзилі і УІС „Смолоскипа".

Родина Борисів

Прилетівши на летовище до Мехіко Сиги, перейшовши через митну контролю, перша наша зустріч з українським Мехіком було ніщо інше — а наша „Свобода". Наш перший погляд зупинився на цьому щоденнику, яким невідома нам людина вимахувала понад головами сотень зібраних на летовищі людей. Але якщо б і не „Свобода", то ми напевно в цій масі людей були розпізнали Богдана Бориса. У таких випадках у людини зроджується щось підсвідоме, що зближує людей близьких по крові.

Не знаючи нічого про цю людину, сівши до його авта, наша розмова зосередилась над розпитуванням про нього, про його родину, його перебування в Мехіко, інших українців.

Б. Борис надзвичайно симпатична людина, ввічлива, радо веде розмову. Помітний на ньому вже й вплив вдачі і ментальности пересічного мехіканця. У нього відсутня та нервозність, яку помічається у багатьох українців у ЗСА.

З багатьох розмов і оповідань ми довідались більше про Б. Бориса. Він походить з Підгайців в Західній Україні. Був вояком Української Галицької Армії. Після наших програних Визвольних змаганнях Б. Борис попадає в польський полон. В переїзді з Монастирськ до табору полонених тікає в 1920 р. В 1923 р. виїжджає до Данціґу, а звідтіля до Мехіко, до Веракруз.

Опинившись в Мехіко Сиґі, Б. Борис, цілком ще молода людина, повна запалу й енерґії, знайомиться з рядом визначних мехіканців. При одній нагоді він пізнає дочку мехіканського політичного діяча, генерала мехіканської армії — Фредеріка Дінорінa. Ген. Ф. Дінорін, ставши депутатом до мехіканського конґресу в часі президента Венустяно Карранза — бореться за політичні й соціяльні права та реформи в Мехіко, був співавтором мехіканської конституції, яку підписує в 1917 р. і яка залишилась до сьогодні основою політичного життя цієї країни. В 1927 р. Б. Борис одружується з дочкою цього генерала — Селією, професійною фармацевткою. В цьому часі і згодом він дуже часто буває в колах визначних мехіканців та знайомить їх з українськими проблемами та боротьбою нашого народу за свободу.

З родинної атмосфери, оповідань і розмов, кожному зразу впаде у вічі, що панство Бориси — це дуже щасливе подружжя. Вони цікавляться літературою, історією, музикою, мистецтвом, політикою. У них багата бібліотека, в якій ми знаходимо старі, кількасотрічні твори з мехіканської історії.

Всі п'ятеро їхніх дітей мають закінчену високу освіту: Олекса — бухгальтер, Гюґо — лікар, Естелля — учителька, директорка школи, Ільда — теж учителька. Наймолодший 15-річний син Антін — студент середньої школи. Два старші сини вже подружені і панство Бориси діждались шести внуків. Всі вони знають багато про Україну, радо читають еспаномовні українознавчі книжки.

Панство Бориси радо вітають у себе українців, звідки вони не приїжджали б. Ще до сьогодні вони згадують українських учасників антикомуністичного конґресу в кінці 50-их років, свого земляка д-ра В. Душника, М. Рубінця з Арґентини, та інших.

Відвідини українського мільйонера

Бути в Мехіко і не відвідати українського мільйонера, це, мабуть, те саме, що бути в Римі і не бачити Папи. А український мільйонер в Мехіко — це справжній мільйонер і то в американському розумінні. Особа його нас зразу зацікавила й одного вечора ми вибрались разом з Б. Борисом до Якова Красовського.

Прекрасний багатоповерховий будинок, в якому живе українсько - мехіканський мільйонер — це його власність, як і багато інших прекрасних і величавих будівель, порозкидуваних по столиці республіки, зокрема будівля на перехрестю вулиць Піно Суарес і Месонес, де міститься його головний магазин шкіряних виробів.

Господаря дома ми не застали, лише його дружину, елеґантну пані, французького походження. Пані Красовська виростала у Мехіко, по французьки не говорить, хоч дещо розуміє. У них маленька чотирорічна дочка, яку ми дуже скоро розбудили нашим голосним українським говоренням. Вкоротці надійшов і Я. Красовський. Людина низького росту, з симпатичним обличчям, бистрими очима і виразом волевости. Ми знайомимось, вітаємось і п. Красовський зразу кидає репліку в нашу сторону:

— А чому ви не приїздите до Мехіко? Всі — то до Америки, то до Канади, а сюди ніхто! А тут можливості більші, як будь-де інде. Ось бачите, — він показує нам свої працьовиті руки, — цими руками я добився до того, що маю. Без нічиєї допомоги. Ніхто мені нічим ніколи не допоміг! Я сам пробивався.

З повною сатисфакцією і задоволенням Я. Красовсь-

(Закінчення на стор 3-ій)

З НАШИХ БУДНІВ

А що, як би заборонити?..

З нагоди розписання конкурсу на дитячу п'єсу чи сценку для дітей, одного дня приплила мені до голови ідея написати таку сценку чи там вертеп, п.н. „Гостина св. Миколая", в котрому головні ролі виконували б провідні діячі Об'єднання Працівників Дитячої Літератури ім. Леоніда Глібова. І так, святим Миколаєм мав бути, розуміється, вельмизаслужений і многострадальний голова ОПДЛ та співредактор „Веселки", Богдан Гошовський. До ролі Янгола була б просто природою створена поетеса Леся Храплива, заступниця голови, відповідальна ще, крім цього, за третій Двомісячник Української Дитячої Книжки.

Згідно з авторським пляном — вертеп починався колядою, потім з'являвся на сцені св. Миколай з великим міхом, повним книжок, і каталогом видань ОПДЛ у руці. Діти, які теж брали участь в сценці, вибирали собі з каталогу ту чи іншу книжку, а Янгол, — тобто панна Леся, — подавала кожному вибрану книжечку ще й ласкаво гладила дитину по голівці. Декотре дитинча навіть цілувала. Тут включався в дію п'єси Чорт зі своїми диявольськими штучками: він намовляв діточок не нюхати євшану-зілля, яким є на еміграції українська книжка, а підсував їм звабливі „коміски" з різними „Батменами", „Барбареллями" та іншим чортовинням.

Але виникло питання — кого ж зробити Чортом? . . Проф. Володимир Барагура аж ніяк не підходив до цієї ролі, ані ростом, ані достойною тілобудовою, в тім і по голосі діти зразу пізнали б, що це редактор „Веселки". Два інші професори — Іван Іванович Коровицький і поет Роман Завадович, вправді надавалися б до ролі Чорта і своїм ростом і зграбними фіґурами, та це такі божі люди, такі блаженні душі, що їм важко було б перевтілитися в нечисту силу. Залишався ще, в резерві, ред. Леонід Полтава, проте на його участь ледве чи можна було б рахувати з уваги на перевантаження працею в редакції „Свободи" в передсвятковий час.

Отак, на цій нечистій силі застрягла моя робота над сценкою. Ну, а без Чорта ж — ніяк! Він, крім цього, що підсував дітям „коміски", мав ще сказати довший монолог, у котрому радив св. Миколаєві — суворо заборонити нашим дітям читання українських книжок! Мовляв, — може тоді діти кинуться з охотою читати їх? „Заборонений овоч, — підшептував диявол, — завжди краще смакує, як дозволений! Спитайте про це, святий отче, праматір-Єву! А ви, Янголе, — тут Чорт звертався до панни Лесі, — хіба ніколи не читали в школі, під лавкою, заборонених книжок?"

В цьому місці Янгол мав скрикнути: „Ох!" — і заплакати, а святий Миколай, звісивши в задумі сиву бороду, мав сказати таку кінцеву репліку:

— Гм! . . А може ти, антипку, маєш правду? . . А що, як би так справді заборонити?

І к е р

СВОБОДА ЦІНИ НЕ МАЄ

Ярослав Гайвас

(15)

Але тепер виникло більше завдання. Всі ці дані треба було перевірити на місці, тобто в Галичині. Можна їх було вислати організаційним шляхом, але це була довга й непевна процедура. Найкраще було вислати людей виключно для переведення цієї справи. В штабі відділу Волянського почалася дебата, кого висилати. Ми з Іваном запропонували піти добровольцями. Наше рішення щось не зовсім вкладалося в пляни організаційних чинників. Забрало декілька дорогоцінних днів, заки нам передано згори згоду на нашу пропозицію. Після того ми поділили з Іваном роботу між собою. Він збирав матеріяли від різних людей, які мали справи в Галичині й на Волині, а мене воджено по різних референтах, щоб ті викладали свої проблеми й болі. Зокрема приспішено й інтезивно приготовляв матеріяли відділ Волянського. З численних протоколів і звітів, вони мусіли повитягати всі здобуті інформації, звести їх у якусь систему, виготовити питання, на які треба було шукати відповіді, списки людей, що їх треба було перевірити, розвідати про них, тощо. Після цілоденної біганини приходилося ніччю виучувати на пам'ять велику частину того всього, бо тільки дещо могли ми взяти зо собою. Те, що ми мали взяти, було писане на тоненькому шовковому папері, звинене в трубочки й вложене в польські папіроси. Забрав це зо собою Іван, бо він курив, що кожен бачив по його пальцях, і наявність папіросів у нього не повинна була збуджувати ніякого підозріння.

Нарешті назначено день відходу, визначено маршрут до границі й техніку переїзду. Керівником нашого від'їзду назначено Ромка Мировича. Призначено нам авто, а водієм мав бути „сам" Крисько-Кріс, тобто один з головних керівників „мотоколони" Карпатської Січі. День перед від'їздом ще раз покликано мене на зустріч з керівними організаційними діячами.

Ця зустріч була завершенням усіх наших дотеперішніх розмов. Вона дала змогу побачити широке полотно плянів Організації, оцінки нею положення, погляди поодиноких діячів та їх політику, заінтересування і на цьому тлі вигляди української справи. Керівництво Організації бачило події в ЧСР і на Карпатській Україні, як прелюдію до дальших криз і недалекої війни. Для нас Карпатська Україна була важлива з різних причин. Насамперед тут показували себе широкі народні сили в зустрічі з переломовими подіями. Тут можна було насправді пізнати наміри різних сил, що заінтересовані українським простором і які є в стику з ним та з різними нашими групами. А для нас Карпатська Україна мала вийняткове значення, бо тут ми мали змогу випробувати своїх людей, що вони варта, та що кожен з них може зробити. Тут фразеологія не могла заступити діла, треба було діяти. Тут ми не лише мали змогу організувати й підносити народні маси в напівреволюційних умовах, але при цій нагоді вивчити, як маси сприймають наші гасла, як відгукуються на наші постуляти та як наша програма й методи діяльности витримують пробу життя в таких особливих умовинах. На фундаменті тих заложень треба було розглядати наші завдання, укладати ближчі пляни, в цьому одно з найважливіших: господарити людьми. Значення Карпатської України для нас і для дальшого розгортання революційної боротьби не можна було переоцінити, але все ж таки це був тільки ступінь до дальших вирішніших подій на головніших теренах нашої майбутньої діяльности. Ті важливіші події — ми вважали — заіснують з хвилиною протипольської війни, яка в існуючих умовах здавалася нам неминучою. Хіба поляки змінили б свою поставу, але цього враховувати не приходилося. До цього моменту ми мали в якісь мірі передбачувати розвиток подій і у зв'язку з тим намічувати свої заходи.

Отже висновки треба було робити тільки до того пункту. Прийнявши, що Карпатська Україна є першою ланкою в розвитку отвертої фази нашої визвольної боротьби, ми вважали, що треба застосувати всі засоби обережности, бо маємо за багато невідомих і в себе і поза собою. Інші терени, де Організація запустила глибокі коріння, мали перед собою дуже виразні завдання: підготову людей і засобів до масових, затяжних акцій. Це відносилося в першу чергу до українських земель під Польщею і Румунією. На тих теренах треба було використати національно-революційні настрої, які так дуже поширилися за останній час. З підкресленням передано: на Карпатську Україну слід висилати тільки тих спеціялістів, яких тут потрібно, а запотребування на які буде завжди передане своєчасно та тих, що розконспіровані й загрожені й нічого в підпіллі робити й так не можуть, ані не призначені до якоїсь іншої важливої роботи в громадському секторі. За переведення цієї настанови в життя мали відповідати Краєві Екзекутиви, та краєві провідники персонально.

(Далі буде)

УКРАЇНЦІ В МЕХІКО

(Продовження зі стор. 2-ої)

кий обводить нас по своєму помешканні і додає:

— І тепер маю.

Я йому гратулюю за його успіхи, говорю, що всі ми на чужині тяжко пробивались в житті, ніхто нам не допомагав, що я сам особисто починав свою „кар'єру" в копальні вугілля у Франції.

За спогадами, прекрасно приготованою вечерею, проходить цікаво цілий вечір. Я. Красовський згадує свою Волинь, свої молоді роки, сорокп'ятирічне перебування в Мехіко, про свого брата Теодора, сина - лікаря ще від першої дружини...

На прощання ми даруємо Я. Красовському книжку В. Чорновола „Лихо з розуму", брошуру „Українські Олімпійські Чемпіони" та серію українських олімпійських марок.

Вклад українців в життя Мехіко

Серед українців в Мехіко ходять чутки, що там колись, сотки років назад, бували наші козаки. На жаль, цих чуток ще, здається, не вдалось підтвердити історичними документами. Не зашкодило б нашим історикам поритись в мехіканських архівах і можливо вони відкрили б якогось українського Робінзона Крузо. Але якщо ми тепер не розшукаємо українців в Мехіко, які розкинені по різних містах, а деякі й по плянтаціях в далеких джунглях, то про них і про їхній вклад в життя тої країни важко буде писати майбутнім дослідникам. В побіжних розмовах нам вдалось про декого довідатись. Це може стати доброю точкою зачепу для зацікавлених.

Довідуємось, що в 1920-их роках прибули до Мехіко, разом з одним литовцем, двоє українців — Павло Стасюк (який вже й помер) і Дмитро Горбаль. Д. Горбаль осівся в провінції Чіяпас, недалеко Гватемалі. У нього велика плянтація кави. Після останньої війни він спровадив з Англії свою сестрінку Катерину Майор, яка вийшла заміж за лікаря-мехіканця. Син Павла Стасюка — Петро, за професією правник, був свого часу президентом лави адвокатів в Тіхуана.

В Танпіко живе українець Василь Кот, у Куернавака — Арсеній Осідач, в Гваталяхара (провінція Халіско) — Йосип Олійник, власник ресторану й риболовського підприємства, в Монтерей (провінція Нуево Леон) —

Родина п. Богдана Бориса в Мехіко, Стоять зліва: дочка Естелля, учителька, директорка школи, дружина — п-і Селія, Богдан Борис, син — Олекса з дружиною, дочка — Ільда, учителька, наймолодший син — Антін. Напереді — діти Олекси Бориса. Фото зроблене в Хочімілько — мехіканській Венеції.

живе залізничник, вже пенсіонер Микола Пилипців, діти якого мають закінчену високу освіту. В Монтерей живе також Іван Середа, власник магазину меблів.

Можливо в Мехіко живе й більше українців, але про них нічого не відомо.

Відрадним є явище, що всі ті українці, які живуть тепер у Мехіко і про яких ми довідались, тяжкою працею вибороли собі відповідні становища. Всі вони добре забезпечені матеріяльно, мають свої прекрасні хати, авта, служниць, та що найважливіше — уможливили своїм дітям закінчити високі студії. Деякі з них цікавляться українськими справами, одержують українські газети (як, напр., Б. Борис), купують українські книжки, та навіть побували, як туристи в Україні. Інші, знову, за своїми обов'язками, опинившись в Мехіканському морю і у вирі місцевого життя, втратили зв'язок з українством в інших країнах.

Ще в 1925 р. Б. Борис робив спроби створити український клюб в Мехіко. Деякий час такий клюб існував, але через малу кількість українців і їхню розсіяність по країні, цього клюбу не вдалось закгивізувати.

Нащадки мехіканських українців, хоч вже всеціло включились в мехіканське культурне, господарське, а то й політичне життя, все ж відчувають свою пов'язаність з українським народом і його культурою. Діти п. Б. Бориса з гордістю показують різні пам'яткові речі та розказують про свою поїздку літом 1968 р. до Каліфорнії, щоби побачити Верховного Архиєпископа, Кардинала Й. Сліпого.

* *

Коли в ЗСА чи навіть в Канаді, зустріч зі старими знайомими чи принагідними земляками, має дуже часто досить штучний характер (життьове темпо навіть часто не дозволяє поговорити), то в Мехіко, у панства Борисів, ми зустріли ту традиційну, щиру й сердечну гостинність, яка ніколи не зможе затертись в пам'яті.

Перед нашими очима завжди стоїть незабутня картина, коли ціла багаточленна родина панства Борисів, супроводжала мене й мого сина на летовище, коли ми поверталися назад до Америки.

НАЙНОВІШІ ПІСНІ „ДЛЯ МОЛОДІ"

Виставляючи як зразок, „Радянська Україна" з 16 листопада опублікувала текст і ноти „пісні для молоді" під наг. „Ми орли молоді". Подаємо уривок:

Нові шахти закінчимо в строк,
Вчасно, так, як тобі обіцяли,
Бо це ж ти до нових перемог
Привела нас дорогою слави.

Нас чекають багатства тайги,
Нам всі скарби земля
проховала,
До роботи ж, полки молодих,
До нових, світлих діл
величавих! і т. п.

Музику до такого „поетичного тексту" написав, чи був змушений написати талановитий композитор А. Кос-Анатольський у Львові.

В. Стецюк

ПРОФ. ГНАТ МАРТИНЕЦЬ

З Мюнхену наспіла сумна вістка про те, що 5-го грудня помер там на 87-му році життя відомий і заслужений педагог та громадський діяч на рідних землях і на еміграції, довголітній учитель українських гімназій у Львові, Рогатині, Бережанах, Самборі і в Берхтесґадені та організатор і директор учительської семінарії в Самборі ,організатор і керівник культурно-освітньої діяльности наших переселенчих таборів після другої світової війни в Баварії, довголітній і заслужений голова Крайового Об'єднання УХР у Німеччині та Лицар-Командор Ордену св. Сильвестра Папи — сл. п. професор Гнат Мартинець.

Сл. п. проф. Гнат Мартинець

Проф. Гнат Мартинець народився 25-го червня 1882 р. в Калуші, на Підкарпатті, в родині управителя народної школи. Середню освіту здобув у клясичних гімназіях у Стрию і в Перемишлі, де й склав іспит зрілости в 1903 році. Університетські студії з математики і фізики закінчив у Львові в 1909 році, стаючи спершу учителем української гімназії в Рогатині, а з 1911 роком аж до вибуху першої світової війни учителем Академічної гімназії у Львові. З вибухом першої світової війни покликано його, як капітана в резерві австрійської армії і вислано на східній протиросійський фронт, де він був двічі ранений і врешті відставлений на службу в запіллю на Волині. Там покликано його згодом на посадника міста Володимир Волинський, і на цьому пості він перебув аж до початку 1918 року. З весною 1918 року призначено його командантом рільничої експозитури 3-ої армії в Снятині. Там застав його Листопадовий Зрив і там він залишився на пості старости аж до приходу поляків у 1919 р. За часів польської окупації проф. Мартинець повертається знову до учительської служби в гімназії, але польська шкільна влада не може забути йому його відданої праці для української спільноти під час визвольних змагань і після окупації Галичини, переносячи його з однієї гімназії до другої і з однієї місцевости в другу. Такий стан тривав аж до вибуху другої світової війни. З приходом большевиків у 1939 році проф. Мартинець переїздить під німецьку окупацію в Польщі і осідає в Сяноці, де посвячується вихованню нашої молоді. Восени 1941 року переїздить він до Самбора і організує там українську учительську семінарію, стаючи її директором. В липні 1944 року подається він на еміграцію і опиняється спершу в Турингії, а згодом у Баварії, у Мюнхені, звідки переїхав до новозорганізованого табору для українських скитальців у м. Карльсфельді, і зайняв пост культурно-освітнього керівника табору .Після закриття табору в Карльсфельді в травні 1946 року, проф. Г. Мартинець переїхав до нового табору для українських скитальців у Берхтесґадені виконуючи й надалі важливі функції культурно-освітнього референта і керівника. На тому пості він перебув аж до закриття таборів для скитальців у лютому 1953 року.

В цьому місяці 1953 року він переїхав напостійне до Мюнхену, перевозячи з собою доволі багатий в матеріяли архів культурно-освітньої діяльности таборів у м. Карльсфельді та в Берхтесґадені, зокрема всю документацію всіх таборових шкіл і курсів, що існували від 1945 року до 1953 року.

Від 1954 року проф Мартинець включився в організаційну діяльність Українського Християнського Руху в Німеччині і став першим головою Крайового Об'єднання УХР та решту свого життя вкладав в його корисну відданости в праці, скільки молодечого ентузіязму виявив проф. Мартинець у своїй культурно-освітній діяльності в таборах у Карльсфельді і в Берхтесґадені! Вистачить тільки пригадати собі наші культурні імпрези, педагогічні і наукові конференції, драматичні вистави і ті чудові концерти та Шевченківські академії, що своєю якістю могли були дорівняти найкращим німецьким театрам, байдуже, що вони відбувались в звичайній військовій шопі ,а не в театральних залях. А вже неоціненою його працею була постійна дбайливість і опіка над усім нашим таборовим шкільництвом і над якнайуспішнішим вихованням нашої молоді. Не було це легке завдання забезпечити зібрану молодь з різною підготовою і різною освітою відповідним завершенням її студій. Але й цю трудність вдалося в дуже скорому часі перемогти, маючи до диспозиції несподівано велику кількість учителів і професорів з усіх земель України. Ніщо дивне, що два місяці після відкриття табору в Карльсфельді, в таборі вже діяли всі можливі типи нашого шкільництва, починаючи з доволі великого дитячого садочка, через народну школу, доволі чисельну гуманістичну гімназію і учительську семінарію, середню фахову і торговельну школу, кравецьку жіночу середню школу аж до мистецької середньої і вищої школи, музичного інституту та зоотехнічного інституту, не врахуючи вже великого числа різних короткотриваючих курсів, що їх вели окремі фахівці.

Проф. Г. Мартинець у мундурі Лицара-Командора Ордену св. Сильвестра Папи

діяльність. За цю свою ревну і віддану працю Святіший Отець Іван XXIII іменував його з нагоди його 80-річчя „Лицарем-Командором Ордену св. Сильвестра Папи" з усіми правами, титулами і почестями, в нагороду за його жертвенну працю для добра нашої Церкви, а українська громада Мюнхену відзначила цей його ювілей окремим вечором. На пості голови Крайового Об'єднання УХР перебув проф. Мартинець аж до часу своєї недуги напочатку цього року. Минулого понеділка, 9-го грудня 1968 року невеличка наша громада в Мюнхені прощала у вічність одного з наших найстарших і найбільш заслужених педагогів і суспільних діячів на чужині.

Немає, мабуть, між нашими педагогами з Галичини ні одного, що йому не була б відома особа проф. Мартинця, ота непересічна, хоч і дуже скромна постать українського педагога, що своєю появою і своїм , молодечим ентузіязмом вносив завжди в наше невеселе життя на рідних землях і в наше нужденне перебування на скитальщині стільки життєрадости, родинного тепла, батьківської поради, стільки оптимізму і віри в краще майбутнє. І саме ця віра в краще завтра нашого народу додавала йому сили і енергії до праці і тому окруженню, в яколу він перебував. А скільки подивугідної

Правда, такої ідеальної атмосфери для шкільництва, що її створювала наша управа таборів, (у Карльсфельді, на чолі з д-ром Топоровичем, а в Берхтесґадені на чолі з інж. Гладишовським) важко собі уявити ,але й ще важче було знайти більш ідеального культурно-освітнього керівника табору ,як ним був сл. п. Гнат Мартинець. Не було ніодної імпрези ,ніодної культурної чи освітньої акції, в якій не було б слідів праці культурно-освітнього керівника. Стільки труду і жертвенної праці вкладав він у свою культурно-освітню роботу. Окремою його опікою тішилася наша гімназія в Берхтесґадені.

Хай ця скромна згадка про заслуги і невтомну працю сл. п. директора Гната Мартинця на полі освіти і виховання нашої молоді на рідних землях і на чужині буде висловом пошани і признання від усього нашого педагогічного світу на чужині!

Вічна Йому Пам'ять!

СВЯТКУЄМО РІК ПРАВ ЛЮДИНИ...

(Закінчення зі стор. 2-ій)

давна була здобула позицію „четвертого органу влади", що твердо стояв на сторожі принципів, які зродилися в лоні християнської моралі. Бо в тому часі наслідники Івана Калити були ще свідомі своєї нижчости та не осмілювалися займати прокураторського фотеля — ні у Нюрнберзі ні в Тегерані.

Святкуючи 20-річчя Загальної Декларації, можемо вшанувати хіба чесний, непохитний гуманізм тих, які були переконані, що кладуть угольний камінь під справді ефективну охорону людських прав; під будівлю, що буде завершена в найближчих роках. Можемо відзначувати б е зкомпромісовість, з якою вони тоді протиставилися Кремлеві, дарма, що він був тоді ще осяяний авреолою геройського союзника, що скривавився у боротьбі проти нацистських газових комор. Не забуваймо, що за прийняттям Загальної Декляраціі Прав Людини не голосував лише СССР (очевидно, з його сателітами), расівська Південна Африка та Савдійська Арабія, найбільш назадницька країна сьогоднішнього світу.

* Крім того виступали ми в комісіях міжнародної конциліяції та ядрової зброї.

З нагоди 85-их Уродин нашого батька

МИХАЙЛА ЛОЗИНСЬКОГО

жертвуємо 100 дол. на Фонд Катедри Українознавства при Гарвардському Університеті.

Марія Канюка
Павлина Дереш
Евгенія Шпирка
Евфрозина Мартинець
дочки з родинами.

У неділю, 22-го грудня 1968 року

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

нашого Найдорожчого й Незабутнього

МУЖА, ТАТА і ДІДУСЯ

бл. п.

ВАСИЛЯ ДОРОШЕНКА

в Українській Православній Церкві

СВ. ВОЛОДИМИРА в ЧИКАГО, Ілл.

після Служби Божої — відправиться

ПАНАХИДА

на яку запрошуємо Товаришів, Друзів і Знайомих.

АННА ДОРОШЕНКО, ДІТИ і ВНУКИ

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

нашого Найдорожчого

МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п.

ІВАНА ПОНЯТИШИНА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в середу, 1-го січня 1969 року

о год. 9-ій рано

в Українській Католицькій Церкві

РОЖДЕСТВА ПДМ в ЛОС АНДЖЕЛЕС, Кал.

Просимо Рідних, Приятелів, Знайомих про ласкаву участь і молитви.

Дружина — АННА
Доньки — ЛЕСЯ, з мужем д-ром Л. КЕЙДІ
ЛЮБА, з мужем п. В. КЕСКІ
Внуки — ЗІРКА, НАТАЛІЯ

Ділимося болючою вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 11-го грудня 1968 року в Торонто, Канада, відійшов від нас у Вічність наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

БЛ. П.

Др Ярослав Шипайло

кол. адвокат і довголітній голова „Рідної Школи" в Коломиї, проживши 84 роки.

ПАНАХИДА — в п'ятницю, 13-го грудня 1968 р. в похоронному заведенні Кардинала, 92 Annette, Торонто.

ПОХОРОН — в суботу, 14-го грудня 1968 року о год. 8:30 ранку з похоронного заведення до церкви св. Миколая при 770 Queens Street West, а звідтіля на цвинтар Проспект.

В глибокому смутку:

дружина — ОЛЬГА
донька — ОЛЕКСАНДРА з мужем ОМЕЛЯНОМ ТАРНАВСЬКИМ
син — ЄВГЕН з дружиною ВОЛОДИМИРОЮ
внуки — МАРІЯ і ЮРІЙ ТАРНАВСЬКІ
ЮРІЙ, РОМАН і ОЛЕКСАНДЕР ШИПАЙЛИ
та Родина на чужині і в краю

Business Opportunity

ДОСВІДЧЕНИЙ
ПРАЦ. ПАРТНЕР
до Sign Shop або бизнес на продаж, повне, нове влаштування, вкл. також вантажне авто, доск. зростаючий бизнес, треба оглянути, щоб оцінити, чудове положення. Ціна на скорий продаж, жадає $7.500, сплата.
Call AU 1-5559, Mr. Smith, or Call 234-9748, Mr. Walker.

Праця
HELP WANTED MALE

WATCHERS AND SHUTTLERS
Day and night, 7-7. Apply
100 Main St., Clarksburg,
or phone (201) 462-6975

CHEMICAL OPERATORS
High School graduate or equivalent. Experience not required. Good pay. Sick benefits, vacation etc. Apply in person, at the Personnel Office of the
Mallinckrodt Chemical Works
223 West Side Avenue
Jersey City, N.J.
An equal opportunity employer

ДОСВІДЧЕНІ МЕХАНІКИ
Добра платня, постійна праця, приємні умовини праці. Не пропустіть цієї нагоди.
Oneida Motor Freight
Commercial Avenue
Carlstadt, N.J.
(201) 933-6000, Ext. 207

DELICATESSEN COUNTERMEN
Jewish Style Operation
The newest type Restaurant opening. Dec. 16, Excl. Sal. for expd fast workers. Apply
57 W. 58th St. Rm. 27, N.Y.C.
PL 9-5500

TRUCK DRIVERS
WANTED, full & part time, familiar with metropolitan, no freight handling.
Call 795-3713

PRODUCTION WORKERS
Досвід неконечний, пополуднева шифта, постійна праця, добрі, великі бенефіти, платні свята, мусить говорити дещо по-англ.
Голос. особисто.
Business Supplies of America
Route 1, Mommounth, N.J.

ПЕНСІОНЕР
Може мати постійну працю. Виконувати поштові доручення і займатися відділом зразків. Початкова платня $65.00. Доскональа нагода для відповідного.
Lachman Novassel Owens Paper Company
109 Greene St. N.Y.C.
966-3760

МОЛОДІ МУЖЧИНИ
Потрібно до Shipping Room in Tannery Sorting and Packing. Постійна праця, нагода для підвишок.
Dreher Leather M'f'g Co.
42 Garden St. Newark, N.J.

ШОФЕР
Компанія паперу. Постійна праця, добра платня, також магазинери з лайсенсом шофера. Добра платня, постійна праця, доск. ком. бенефіти.
Call 386-5555
Питати за Irving Green, Maspeth Area.

МЕХАНІК
Машинерія пакування. Добрі умовини праці. Добра початкова платня. Великі бенефіти.
Mr. Westphal (914) 664-7800
150 N. MacQuesten Pkwy
Mt. Vernon, N.Y.

Різне

Праця
HELP WANTED MALE

РОБЛЕННЯ ЗРАЗКІВ
1-шоклясні, мусять мати кваліфікації для дерева і металю. $6.00 на годину + великі бенефіти. Постійна праця, доскональа нагода, гарні умовини. Телефонувати:
(212) 325-5532

СТОЛЯРІ
Високі фахівці, інсталяції, автоні приладдя, постійна праця, побаж. мешканці Брукліну, праця від 7:30, платня за згодою, підвишки.
Creative Custom Kitchen
1964 Coney Island Avenue
Brooklyn, N.Y.
DE 6-6565 — 1:30-4
IN 2-0500 — Evenings

СТОЛЯРІ
З досвідом і помічники. Інсталювання кухонь, добра платня, постійна праця, приємні умовини, анг. мова конечна.
National Kitchen & Bathroom
6213 Fort Hamilton Pkway
Brooklyn, N.Y. 745-4700

ПОМІЧНИК СТОЛЯРА
Мусить мати авто і приладдя. Побажані фахові, але неконечно. Їзда вантаж. автом. Постійна праця, побаж. мешк. Брукліну. Праця від 7:30 р. Добрі можливості підвишок.
Creative Custom Kitchen
1964 Coney Island Avenue
Brooklyn, N.Y.
DE 6-6565 — 1:30-4
IN 2-0500 — Evenings

SHEET METAL MECHANICS
Heavy exp. in duct layout, fabrication & hanging. 3 top men will receive top pay & year-round work + many fringe benefits. Work to start immediately for the right man.
EM 1-0600

ПОСЛАНЦІ
Повний час або на кілька годин, ранком або по пол. Мужчини в зрілому віці або студенти. Мусять говорити, читати і писати по-анг. Голоситись особисто.
201 W. 46th Street
(2nd Floor) New York City

• MACHINISTS
• TOOL & DIEMAKERS
• SHEET METAL SET-UP MEN
Steady Job. Good Pay. For right men — all benefits.
Garden State Metal Spinning & Stamping Corp.
1000 Clinton St., Hoboken, N.J.
(201) 656-3000

INSPECTORS — Electrical & Mechanical, Sheet Metal, Wiremen, Assemblers, Machinist, Millers, Drill Press, Power Press & Tool Crib Attendants.
With some experience.
Taller & Cooper, Inc.
Div. Litton Industries
75 Front St., Brooklyn, N.Y.
(212) 858-0500

CABINET MAKER
1-шоклясні, досвід при formica. Постійна праця, платня від $100-$160.00.
Paulucci & Sorrentino Co.
67 Monroe Avenue
St. George, Staten Island, N.Y.
Tel. (212) 273-0479 - 981-6156

AUTO BODY AND FENDER MEN
Досвід, добра платня, 8 р. — 5 по пол. Постійна праця, також Auto Painter. Приємні умовини праці.
Tri-Rite Auto Body
2447 Coney Island Avenue
Brooklyn, N.Y. 645-7070
Mr. Vic Polse

Ship Fitters & Burners
(1st CLASS ONLY)
APPLY:
BREWER DRY DOCK CO.
2945 Richmond Terrace
STATEN ISLAND, N.Y.
An equal opportunity employer

"Die Makers"
Experienced on progressive form Dies. Good pay. Steady. Overtime & benefits.
Accurate Forming Corp.
RTE 94, Hamburg, N.J.
(201) VA 7-7155

АВТОМЕХАНІК
Висока платня, всі великі бенефіти, пост. праця, добрі умовини праці. Платні вакації, навчимо, мусить мати приладдя та дещо досвіду. 5 днів тиждень.
Голос.: Al La Mastra
Great Lakes Motors Inc.
3185 Sheridan Dr.
Buffalo, N.Y. (716) 832-1137

ВІДКРИВАЄТЬСЯ КАРІЄРА для ДРУКАРІВ портретів, ретушування, ляб. техніків і учнів. Вел. нагода для досвідчених і учнів. Багато ком. бенефітів, вл. уділ з доходу, пенсія, забезпечення і т. д. Call (201) 241-1010 for appointment. Buses 45, 49 & 94.
National Color Lab.
306 W. 1st Avenue
Roselle, N. J.

Посмертні згадки

ВАСИЛЬ КОМАР, довголітній член Т-ва Подільська Січ — 8 Відд. УНС в Йонкерсі, Н. Й., помер на удар серця в середу, 11-го грудня 1968 р. о год. 3-ій по пол. Похорон в суботу, 14 грудня 1968 р. о год. 9-ій ранку з пох. заведення Бучинського, 111 Yonkers Ave., до церкви св. Михаїла, а опісля на цвинтар св. Йосифа. Залишив в глибокому смутку сина Василя, жінку Марію, 2 дочки з чоловіками.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Мандзій, секр.

Праця
HELP WANTED MALE

EXPERIENCED
MECHANICS — HELPERS
And Experienced
BODY MEN
Light welding. Steady jobs.
Oneida Motor Freight
Commercial Avenue
Carlstadt, N.J.
(201) 933-6000, Ext. 207

HEAT SEAL SET UP MAN
Must be thouroghly expd. handle small heat Dept., manufacturer of bags. — Good future & benefits.
Siris Products
780 E. 134th St., Bronx, N.Y.
CY 2-2500 — Sid Meisler

Праця
HELP WANTED FEMALE

MASSEUSE
Full time in Paramus Area with Dynamic Health Studio. Also in W. Orange, E. Orange, Short Hills, etc. Figure Tone Spa. The largest Health Studios in New Jersey. Call
Mr. Basil — 836-7137

ОПЕРЕЙТОРКИ
Досвід при машині, навчимо, якщо конечно. Добра платня, приємні умовини.
Leisure Time Accessories
100 — 8th St., Passaic, N.J.
Tel.: (201) 473-3224

ГОСПОДИНЯ
Легке варення, спання на місці, власна кімната, TV, лазничка, 6 днів, $250 на місяць, англ. мова, 2 дорослих (1) 16 річний хлоп.
Westbury Area.
Call (516) 333-8928

R.N. or L.P.N. by Exam. N.A.
3 P.M. to 11 P.M.
11 P.M. to 7 A.M.
White Birch Nursing Home
59 Birch St., Paterson, N.J.
(201) 345-0111

Праця
MALE & FEMALE

ЗАГАЛЬНА ФАБРИЧНА ПРАЦЯ
• Metal Working • Wiring
• Assembly • Packing
Досвід неконечний. Приємне місце для праці. Платня $1.75 на годину на початок.
Aurora Electric Co.
87-21 121st Street
Richmond Hill, N.Y. 441-1600

НЮЙОРКСЬКА ПРЕМ'ЄРА ФІЛЬМУ „УКРАЇНО, У ТВОЄМУ ІМЕНІ ЖИВУ"

Ню Йорк. — У неділю 15 грудня рівно о 3-й г. по полудні, в залі Дому ОУВ-Фронту на 315 Схід 10 вулиці, буде вперше висвітлений документальний, кольоровий і звуковий фільм „Україно, у твоєму імені живу", — назву взято з твору поета-патріота В. Симоненка. Фільм розповідає про 20-річну історію праці Спілки Української Молоді Америки: доми, Оселі, Здвиги, діяльність різних гуртків, спортові злети, виступи хорів і оркестр у багатьох містах ЗСА, Капелі Бандуристок з Дітройту і Ню Йорку та ін. Фільм здіймав впродовж багатьох років кінопродуцент Ярослав Кулинич, дикторський текст написав Леонід Полтава. Висвітлення триває дві години.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 21-го ГРУДНЯ 1968 р.

НЮАРК, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва Чорном. Січ — 14 Відд. о год. 7-ій веч. в домівці Чорном. Січі, 690 Sanford Ave. На порядку: звіт і вибір нової Управи на 1969 р. Проситься членство прибути на збори. — В. Роговський, предс., Ф. Микулинець, кас., М. П. Отрок, секретар.

НЕДІЛЯ, 22-го ГРУДНЯ 1968 р.

АЛЛЕНТАВН, Па. Річні збори Б-ва св. Арх. Михаїла — 147 Відд. о год. 2-ій по пол. в приміщенні Української Православної залі, 803 N. Front St. На порядку: звіти і вибір Управи на 1969 р. і несподіванка. Проситься членство прибути. — І. Засворський.

RANKIN, Pa. Річні збори 24 Відд. о год. 2-ій по пол. в помешканні Предс. Відділу Н. Шура при 223 Holland Ave. — Ст. Щур, секр.

NURSING HOME

WHITE BIRCH NURSING HOME
24 год. опіка. Повна обслуга лікарні, приватні, подвійні 3 і 4 особ. кімнати. Всі вигоди, по поміркованих ставках.
59 Birch Street, Paterson, N.J.
(201) 345-0111

Real Estate

6-РОДИННИЙ
Aluminum frame, все по 4 кім. апартаменти, в доск. стані. Дохід $4,134. 2 апарт. до зайняття. На продаж $28,500. Готівка около $10,000, близ. стації. Call Ted Rodis, Broker AS 4-4804
29-26 Hoyt Ave., Astoria, N.Y.
Також інші посілості до набуття.

Різне

Українська Церква
ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІЇ
в МАКІЗ-РАКС, Па.
— пошукує —
ДЯКОУЧИТЕЛЯ
Помешкання, добра платня, інші винагороди після умови. Ласкаві зголошення слати на адресу:
ST. MARY'S UKRAINIAN CHURCH
116 Ella Street
McKEES ROCKS, Pa. 15136

Розшуки

ПОШУКУЮ
ІВАНА ВАСЬКІВ
народженого в Галичині.
Зголошуватися:
3726 So. 47th Street
Milwaukee, Wisconsin 53220

COUPLE

СУПЕРІНТЕНДЕНТ
Подружжя, Вест Бронкс, нема жадної оплати, $300.00 місячно + 3 кімн. апартамент в будинку. Нагода для жінки заробити $70.00 більше на тиждень + багато інших бенефітів.
CARLTON AGENCY
485 — 5th Avenue, Room 410
New York City 661-8060
Прошу телеф. за домовленням між 5-5:30 по пол.

Funeral Directors